

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 21

гр. София, 17.04.2024 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на седемнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА

Членове: полк. ПЕТЬО СЛ. П.

полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ

при участието на секретаря ТАНЯ ИЛ. ДИМЧЕВА

в присъствието на прокурора Д. П. Д.

като разгледа докладваното от полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ Въззивно частно наказателно дело № 20246000600020 по описа за 2024 година

образувано по частна жалба от адв. К. Д. от АК – П. – защитник на обвиняемия В. Т. П.,
против определение № 17/08.04.2024 г. по ЧНД № 57/2024 г. по описа на Военен съд – П..

Производството е по реда на чл. 65, ал. 7, 8 и 9 от НПК.

С обжалваното определение № 17/08.04.2024 година по ЧНД № 57/2024 година по описа на ВС – П. е оставено без уважение искането на адв. Д. /защитник на обвиняемия В. Т. П./ за изменение на мярката за неотклонение на неговия подзащитен от „Задържане под стража“ в по-лека. Определен е и срок от два месеца считано от влизане в сила на определението, в който срок е недопустимо да се прави ново искане за изменение на мярката „Задържане под стража“ на обвиняемия В. Т. П..

С жалбата срещу определението на ВС – П. се иска отмяна на определението му и да се постанови ново, с което да се определи по лека мярка за неотклонение различна от „Задържане под стража“ спрямо обвиняемия В. П.. Сочи се, че изводите на съда за потвърждаване на мярката за неотклонение са несъстоятелни. Изтекъл е срок над два месеца от първоначалното взимане на МН. Сочи се към момента тази най-тежка мярка се явява нецелесъобразна. Изтъква се, че към момента не се извършват процесуално следствени действия по делото. Събраните доказателства не съдържат минималния обем от данни, за да се направи положителен извод за съпричастност на обвиняемия П. към деянието за ОПГ. Твърди се, че не е налице реална опасност от извършване на престъпление, ако мярката за

неотклонение се измени в по-лека. Основният съд е следвало да отчете трудовата ангажираност на П., това че живее на семейни начала, има постоянен адрес и добри характеристични данни и е реабилитиран.

В съдебно заседание защитника на подсъдимия адв. Д. поддържа доводите изложени в частната жалба. Изтъква, че и към настоящия момент неговия подзащитен няма повдигнато обвинение от органите на военното следствие и военна прокуратура, а при първоначалното вземане на мярката е нарушена местната подсъдност доколкото цивилни органи по разследването са повдигнали обвиненията и взели мярката за неотклонение. Прави се коментар на доказателствата и това, че те са силно разколебани към днешна дата. Иска се определяне на по-лека мярка за неотклонение.

В съдебно заседание другия защитник на подсъдимия адв. К. поддържа казаното от колегата си и иска изменение на мярката в по-лека.

В съдебно заседание обвиняемият В. Т. П. се присъединява към становището на защитника си и иска мярката му за неотклонение да бъде изменена в по-лека, като бъде отменено определението на ВС – П.. Заявява, че ще се явява пред органите на военното правораздаване винаги когато бъде призован и не би се укривал.

В съдебно заседание представителя на Военно-апелативната прокуратура дава становище да не се уважава частната жалба на защитника на обвиняемия П., а определението на ВС – П. № 17/08.04.2024 г. да бъде оставено в сила, включително и срока който е определен за недопустимо ново искане за изменение на мярката. Като аргументи се сочат събраните на досъдебното производство доказателства доказващи съпричастността на обвиняемия към престъпленията, за които му е повдигнато обвинение. Сочи се, че повдигнатата обвинения са за тежки престъпления по смисъла на закона. Твърди се, че съществува реална опасност от извършване на нови престъпления, ако МН бъде изменена в по-лека. Изтъква изключително краткия срок, в който делото е било на разположение на военното следствие и прокуратура, заради исканията за изменение на мерки за неотклонение.

Военно-апелативният съд, като взе предвид доводите, изложени от страните, материалите по досъдебното производство и обжалвания първоинстанционен съдебен акт, намира за установено следното:

Жалбата е подадена от легитимно лице /защитника на обв. В. П./ в законоустановения три дневен срок чрез съда постановил атакувания съдебен акт и е допустима.

Досъдебното производство е образувано от ОП - П. под № 14/2024г. по описа на ОСлО при ОП- П. /т.1, л. 6 ДП/, като в последствие е било изпратено по компетентност на ВОП- П., където е заведено под №2024 г. по описа на ВОП – П. /т. 17, л. 2-3 ДП/.

Делото е образувано за това, че:

1. В периода от месец август 2023 г. до 22.01.2024 г., в гр.П. и гр.Д., е била създадена

организирана престъпна група с ръководител В. Т. П. и участници М.Х.С., Г.Д.К. и М.Г.Л., ... М.К. П. като групата е била въоръжена и създадена с користна цел и с цел да върши съгласувано в страната престъпления, за които се предвижда наказание „лишаване от свобода“ повече от три години, а именно такива по чл. 143, чл. 213а и чл. 214 от НК.

Престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. първо и второ, т. 2, вр. ал. 2 от НК.

2. В периода от 20 септември до 07 октомври 2023 г., в гр. Д., обл. Х., при условията на продължавано престъпление, в съучастие като съизвършители с В. Т. П. – лице, което се занимава с охранителна дейност, М.Х.С. – лице, което се занимава с охранителна дейност, Г.Д.К. - лице от състава на МВР (младши полицейски инспектор в група „ТП“ на сектор „ОП“ към Първо РУ-П. при ОД на МВР - П.) и М.Г.Л. – лице от състава на МВР (полицай – водач на патрулен автомобил в група „ППД“ на сектор „ОП“ към Трето РУ – Полиция при ОД на МВР - П.) и ... М.К. П. от в.ф.– П. с цел да набави за себе си и съучастниците си имотна облага, чрез използване на сила и заплашване, е принудил Ж.Д.В. и И.Н.А. да извършат нещо противно на волята им, с което на тях и на други му - Н.Г.А. (баща на И.Н.А.) е причинил значителни имуществени вреди в общ размер на 34 588,70 лв., както следва:

- На 20.09.2023 г., в гр. Д., обл. Х., е принудил Ж.Д.В. от гр. Д., чрез сила и заплашване, да извърши нещо противно на волята му – да им даде парична сума от 15 000 (петнадесет хиляди) лева и с това му е била причинена имотна вреда в размер на 15 000 лева;

- На 20.09.2023 г. в гр. Д., обл. Х., е принудил И.Н.А. от гр. Д., чрез заплашване, да извърши нещо противно на волята му – да им предаде парична сума в размер на 10 000 (десет хиляди) евро и с това причинили имотна вреда други му – на Н.Г.А. (баща на И.Н.А.) в размер на 10 000 евро или 19 558,70 лева;

- На неустановена дата, в периода от 21.09.2023 г. до 07.10.2023 г. в гр. Д., обл. Х. е принудил И.Н.А. от гр. Д., чрез заплашване, да извърши нещо противно на волята му – да им даде парична сума в размер на 15 000 (петнадесет хиляди лева), като деянието останало недовършено поради независещи от дейците причини - И.Н.А.се укрил и не могли да установяват местонахождението му;

като деянията са извършени от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група.

Престъпление по чл. 214, ал. 2, т.2 вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2 вр. ал.2, вр. чл. 142, ал.2, т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК.

Преди изпращането на делото по компетентност на ВОП - П., към наказателна отговорност са били привлечени следните лица:

1.В. Т. П., за извършени престъпления:

- по чл. 321, ал. 3, пр. първо и второ, т. 1, вр. ал. 1, пр. 2 от НК;
- по чл. 214, ал. 2, т.2 вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2 вр. ал.2, т. 5 и т.6, вр. чл. 142, ал.2, т. 6 и т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК;
- по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение последно и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК;
- по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение последно и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК.

2.М.Х.С., за извършени престъпления:

- по чл. 321, ал. 3, пр. първо и второ, т. 2, вр. ал. 2 от НК;
- по чл. 214, ал. 2, т.2 вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2, вр. ал.2, т. 5, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, пр. първо и т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК;
- по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение първо и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК;
- по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение първо и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК.

3.Г.Д.К., за извършени престъпления:

- по чл. 321, ал. 3, пр. първо и второ, т. 2, вр. ал. 2 от НК;
- по чл. 214, ал. 2, т.2, вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2, вр. ал.2, т. 5, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение предпоследно и т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК.
- по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение предпоследно и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК.

4.М.Г.Л., за извършени престъпления:

- по чл. 321, ал. 3, пр. първо и второ, т. 2, вр. ал. 2 от НК.
- по чл. 214, ал. 2, т.2, вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2, вр. ал.2, т. 5, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение предпоследно и т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК.

С Определение № 131/26.01.2024 г. по ЧНД № 236/2024 г. по описа на Окръжен съд – П. на обвиняемите В. Т. П., М.Х.С., Г.Д.К., М.Г.Л. е била взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“ /т. 3, л. 2-20 ДП/. Определението е било обжалвано пред Апелативен съд – П.. С Определение № 56/01.02.2024 г. на ПАС е било потвърдено определението на ОС – П. и респективно е била взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“ /т.3, л. 21-37 ДП/.

5.С постановление от 29.02.2024 г. /т.17 ДП/ М.К. П. от в.ф. – П. е бил привлечен в качеството му на обвиняемо лице за извършени престъпления, както следва:

- по чл. 321, ал. 3, пр. първо и второ, т. 1, вр. ал. 1, пр. 2 от НК;
- по чл. 214, ал. 2, т.2 вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2 вр. ал.2, т. 5 и т.6, вр. чл. 142, ал.2, т. 6 и т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК;
- по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение последно и т. 8, вр. чл. 20,

ал.2, НК;

- по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение последно и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК.

С определение № 15/01.03.2024 г. по ЧНД № 35/2024 г. по описа на ВС – П. на същия е била взета мярка за неотклонение домашен арест.

С определение № 15/11.03.2024 г. по ВЧНД № 13/2024 г. по описа на ВоАС – София, определението на ВС – П. за този обвиняем е било потвърдено.

Военно-апелативният съд съобрази, че и четирите повдигнати обвинения на обвиняемия В. П. /т. 2, л. 33-34 и л. 48-49 ДП/ са за тежки умишлени престъпления по смисъла на закона /наказуеми с лишаване от свобода над 5 години/. Престъплението по чл. 321, ал. 3 НК – от 5 до 15 години ЛС, престъплението по чл. 214, ал. 2 НК – от 5 до 15 години ЛС, глоба и конфискация на имущество, а двете престъпления по чл. 143, ал. 2 НК – от 3 до 10 години ЛС.

Правилно основният съд е приел, че е налице обоснованото предположение, че обвиняемия П. е съпричастен към деянията, за които му е повдигнато обвинение и че и към настоящият момент такова продължава да съществува. Това подозрение се извежда от събрания доказателствен материал на ДП: протоколи за претърсвания, изземвания и обиски, протоколите за огледи на иззетите веществени доказателства, протоколи за разпознавания, докладни записки и справки, свидетелски показания /т.4, т. 5, т. 6, т. 7, т. 9, т. 10 ДП/.

По отношение на свидетелските показания основният съд правилно е посочил показанията на свидетелите Ж.Д.В., П.Г.Н., И.Н.А., Н.Г.А., Ю.Д.М., Т.Й.М. и К.Б.М.. Основният съд е приел, че са налице и данни съдържащи се в показанията на свидетелите И., Б., А., М., М., А., В., за отправени към тях и техни близки „предупреждения“ да внимават какво говорят.

Въззивната инстанция подкрепя напълно и споделя изложените доводи за висока степен на обществена опасност на обвиняемия П. и за това, че реалната опасност от извършване на престъпление при изменението на мярката е за неотклонение от „Задържане под стража“ в по-лека е налична. Обстоятелствата, че обвиняемия е трудово ангажиран, че живее на семейни начала, има постоянен адрес, че е реабилитиран след девет осъждания и положителни характеристични данни не променят горепосочения извод.

Правилно основният съд е посочил аргументи, че до момента разследването е в разумни срокове, не само по критериите на ЕКЗПЧОС, а и не е изтекъл срока по чл. 63, ал. 4 НПК с оглед повдигнатите обвинения на П. и обосновано е приложил ал. 6 на чл. 65 НПК, като е определил срок от два месеца, в който е недопустимо ново искане за изменение на мярката за неотклонение от влизане в сила на определението.

Възражението на защитата по отношение на нарушение на местната подсъдност настоящият въззивен състав намира за несъстоятелно. Наведените доводи не сочат на опорочаване на разследването по делото. Правото на справедлив процес по чл. 6 § 1 от КЗПЧ поставя

изискването делата да бъдат разглеждани от независим и безпристрастен съд създаден в съответствие със закона. В практиката си ЕСПЧОС приема, че принципите който засягат определянето на това дали един съд може да се счита за независим и безпристрастен се прилагат еднаква за съдиите и съдебните заседатели, като тези принципи не се отнасят до органите, които ръководят досъдебната фаза на процеса. В този смисъл е решение № 27 от 10.01.2024 г. по н.д. № 812/2023 г. на трето н.о. на ВКС.

С оглед изложеното и на основание чл. 65, ал. 9 от НПК, Военно-апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 17/08.04.2024 г. по ЧНД № 57/2024 по описа на Военен съд - П., с което е оставено без уважение искането на защитата на обвиняемия В. Т. П. – ЕГН ***** за изменение на мярката му за неотклонение от „Задържане под стража“ в по-лека и е определен срок от два месеца, считано от влизане в сила на определението, в който ново искане за изменение на мярката за неотклонение е недопустимо.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____